

tænde gnist og give lyst eller, som det kaldes, være opmærksomhedsskabende og motiverende.

Gennem virksomhedsspil, samarbejde med erhvervslivet om f.eks. ressourcpersoner som gæstelærere i folkeskolen, iværksætterkonkurrencer og særlige priser appelleres der med aktiviteter af en helt anden karakter, end man har været vant til. Og jeg tror, det er de rette virkemidler. På den måde bliver det faglige stof sat ind i nye sammenhænge, hvor det skal bruges og indgå i øvelser og træning i virkelighedsnære projekter.

Det betyder ikke, at fag og indlæring af fagligt stof og discipliner får mindre vægt, tværtimod; det er den faste grundstamme. Men den får flere dimensioner og ny viden og erfaring tilføjet.

For bare et par uger siden var den internationale dimension i uddannelserne til debat her i Folketinget. Det er vi også optaget af. Når man lægger disse dimensioner i forlængelse af de øvrige uddannelsespolitiske bestræbelser for at styrke kvalitet og fagligt niveau, tror vi i CD på, at regeringen er på rette kurs.

Iværksætteren skal kunne meget, hvis forehavendet skal lykkes. Og mange skal kunne det hele, indtil en virksomhed er så meget i vækst, at den kan bære at have ansatte. De administrative opgaver skal løses. Om dem er der heldigvis det gode at sige, at der arbejdes på højtryk for at gøre dem så enkle og så lidt belastende som muligt. Der er de faglige opgaver, der skal løses. Og der skal oveni tænkes nyt og struktureret, indhentes ny viden, skabes kontakter og meget mere. Det stiller selvsagt krav til iværksætterens uddannelsesmæssige baggrund.

I Erhvervsministeriets iværksætterbetænkning blev det sagt, at iværksætternes uddannelsesniveau ikke er i overensstemmelse med de stigende krav og forventninger, der stilles til viden i erhvervslivet og i samfundet, det vil sige videns- og informationssamfundets krav.

Analysen af de iværksættere, der etablerede egen virksomhed i 1990, viser, at uddannelsesniveaet svarer til befolkningens som helhed både alment og erhvervsmæssigt, og de er ikke særligt rustede til de krav, jeg lige har nævnt.

Det er de forhold, der skal ændres på i hele uddannelsessystemet sideløbende med holdningsændringen.

Redegørelsen omfatter også regulære nye uddannelsesinitiativer, hvor jeg har lyst til at nævne et par stykker som iværksættergrundfag i erhvervsuddannelserne, en isbryderordning

for bachelorer, en helt ny forsøgsuddannelse i industriel innovation for diplomingeniører og endelig planen om et akademi i entrepreneurship og innovation.

Derudover skal alle uddannelsesbekendtgørelser fremover have formålsbeskrivelser, og der skal indarbejdes særlige afsnit om iværksætter- og innovationstemaer. Der sigtes ikke alene på kommende iværksættere. Satsningen går også ud på at få selvstændigt tænkende og innovative medarbejdere. Det synes jeg også er værd at bemærke.

CD mener, at undervisningsministerens redegørelse er et afgørende skridt i den rigtige retning, og om to år, når forsøgsperioden er udløbet, bliver resultaterne evalueret, så man kan se, om operationen er lykkedes.

Det håber og tror vi på, og det er en stor, men forhåbentlig også spændende opgave for dem, der skal føre den ud i livet.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg har megen god grund til at takke for den modtagelse, som redegørelsen og dermed handlingsplanen har fået fra næsten samtlige ordførere og partier. Kun Enhedslisten var forbeholden. Jeg opfattede det nærmest lidt trodsigt, men måske skyldtes det, at ordføreren, hr. Bruno Jerup, fokuserede så stærkt på specielt det, der går på iværksætteriet, altså at fremme iværksættertrangen hos den enkelte.

Handlingsplanen går jo ikke alene ud på det, men det er en vigtig del af de mange initiativer at fremme iværksættertrangen, iværksætterlysten med det formål forhåbentlig også at få skabt iværksætteri.

Men der lægges netop stor vægt på, at handlingsprogrammet også har til formål at bidrage til mere initiativrige, selvstændige, ansvarsbevidste, kreative medarbejdere i virksomhederne, det, der jo bidrager til det samme, som gælder for en iværksætter, nemlig at skabe dynamik, velstand og velfærd.

Nu er der altså – og det takker jeg endnu en gang for – stærk opslutning til meget af det, som redegørelsen og handlingsplanen indeholder. Derfor vil jeg anbefale hr. Bruno Jerup måske at revidere sin egen skeptiske holdning til et program, som meget langt tjener noget af det, hr. Bruno Jerup med et friskere syn end hans forgængere trods alt har præsenteret her, også i dag.

Når jeg siger forgængere, hænger det jo sammen med den debat, der lidt mere ideologisk